

27. neděle v mezidobí C

Lk 17, 5 - 10

Motto: Jsme jenom služebníci. Udělali jsme, co bylo naší povinností.

Zamyšlení:

O čem bylo dnešní evangelium?

O služebníkov, který sloužil svému pánovi.

Povíme si teď jeden příběh:

Znám jednu holčičku, Míšu, která nerada pomáhala mamince. Na každou maminčinu prosbu odpovídala slovy: „A proč zrovna já?“ Aby ji maminka trochu povzbudila, řekla holčičce: „Když mi pomůžeš, dám ti něco dobrého!“ Holčička tedy šla a utíráním nádobí si vysloužila bonbón.

Příště, když ji maminka poprosila o úklid pokoje, odpověděla už: „A dostanu bonbón?“ Vstala, až když jí ho maminka slíbila. Tak to šlo dál, až už holčičce nestačily bonbóny, ale chtěla nové hračky a oblečení až nakonec mamince i všem ostatním poroučela tak nehorázně, že s ní nechtěl nikdo kamarádit.

Maminka byla smutná a jednou ji holčička našla, jak sama uklízí a přitom pláče. „Proč pláčeš, mami?“ ptala se holčička. „Protože bych teď ráda byla s tebou, ale musím uklízet. A ty mi asi dobrovolně nepomůžeš.“ Odpověděla jí maminka.

Tu se holčička zamyslela a řekla si: „Když teď mamince pomůžu, udělám jí radost a bude se zase usmívat.“ Pustila se tedy s maminkou do práce a oběma bylo společně moc hezky. Večer, když holčička usínala, slíbila si, že už nikdy nebude za pomoc požadovat odměnu, ale bude jí stačit maminčin úsměv. Ten je totiž tou nejlepší odměnou.

A co my? Budeme dělat všechno jen za odměnu? Nebo budeme ostatním pomáhat třeba jen proto, že se to Pánu bohu líbí? On se totiž na nás usmívá, i když ho nevidíme.

Závěr:

Budeme druhým pomáhat i bez odměny.